CANTICHS DEL ROMEU DE MONTSERRAT,

POSATS EN MÚSICA

PER

CÁNDIDO CANDI.

¡CAP AMUNT!

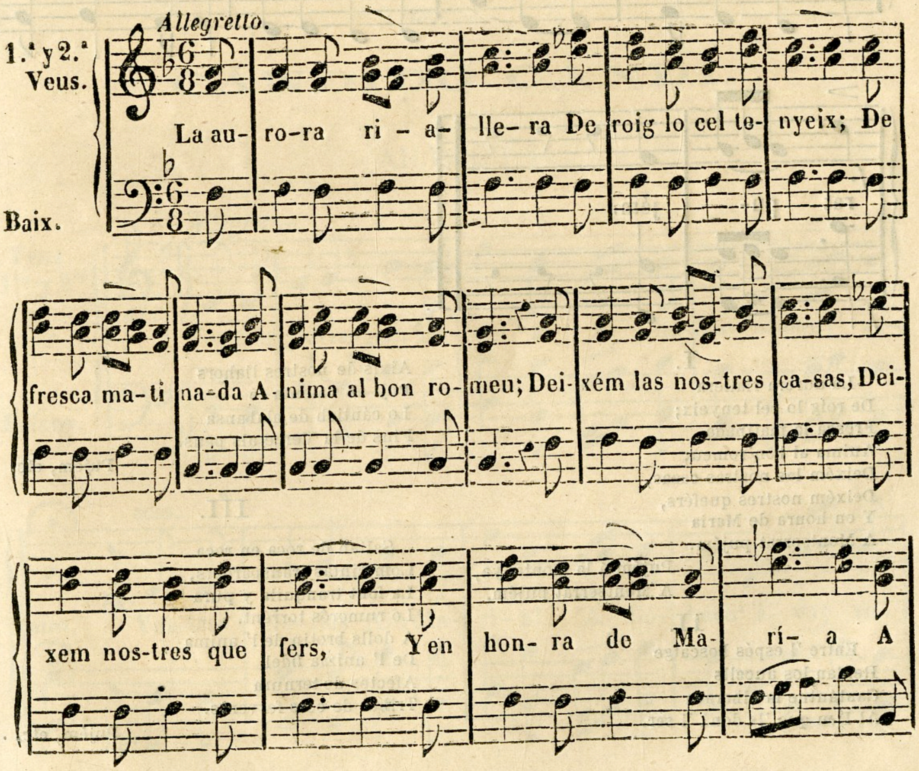

I.

La aurora riallera
De roig lo cel tenyeix;
Fresca la matinada
Anima al bon romeu;
Deixém las nostras casas,
Deixém nostres queférs,
Y en honra de Maria
A Montserrat pujém.

Pujém á la montanya,
A Montserrat pujém.

II.

Entre 'l espés boscatge
Refilan los aucells
Cantántne la alborada
Al Deu que 'ls doná 'l ser.
Aixis de nostres llahors
Puji ab valenta fé
Lo cántich de alabansa
Fins de la Verge als peus.

Pujém, etc.

III.

Saltan de roca en roca
Com cintas transparents,
La font tranquila y pura
Lo rumorós torrént.
A dolls brotin de l' anima
De l' anima fidel
Afectes de ternura
Tribut de cors fervents.

Pujém, etc.

IV.

¡Cuan rica la montanya
Aromas espargeix
De plantas mil que exhalan
Son olorós encéns!
Aixis del bon exemple
Lo olór entorn deixém;
Que es honra de la Verge
Lo honor del devot seu.

Pujém, etc.

V.

La costa es empinada
Com lo camí del cel:
La cara 'l suor rega
Del fatigat romeu;
Mes dalt del cim aguarda
Ab carinyós dalé
Als fills la dolsa Mare:
Amunt, companys, ¿que fem?

Pujém á la montanya,
A Montserrat pujém.

Á LA VERGE DE MONTSERRAT.

CANTS DELS ROMEUS POSATS EN MÚSICA

PER

CÁNDIDO CANDI.

(AB ECOS.)

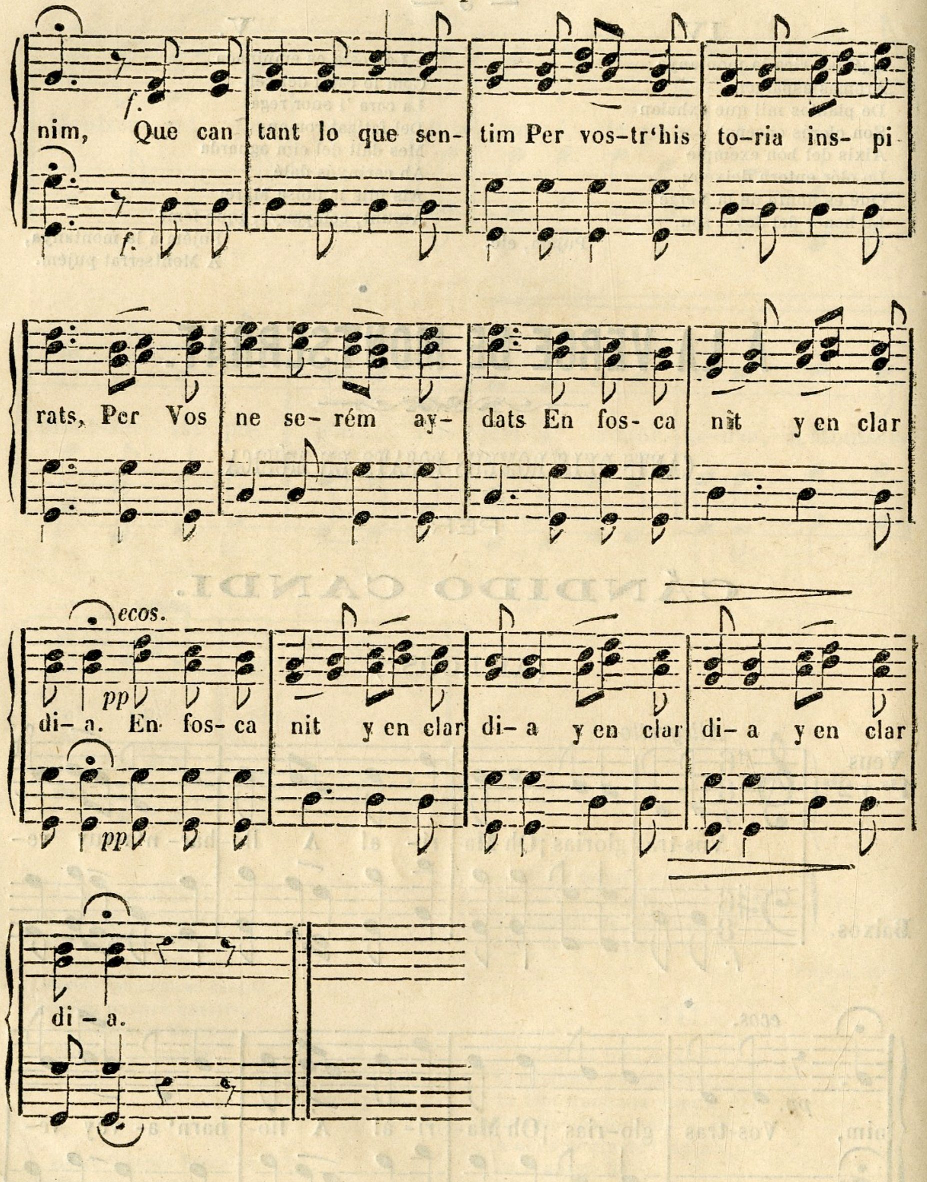

No entonem ja cants de guerra
pera donarnos coratje;
qui avuy en nostre romiatje,

disfrutant tranquila pau
'ns dirigim al palau
de la Verge de la terra:

Vostras glorias ¡oh Maria!
á lloharn' avuy venim,
que cantant lo que sentim
per vostr' historia inspirats
per Vos ne serém aydats
en fosca nit y en clar dia.
La vostra testa Sagrada
radiant de muyeriat,
inspira divinitat,

y la gent de monts y plans
al entonar los seus cants
sempre á vos n' es ensalsada.
Y ¿com no, si vos Madona
sou l' estel mes llohat?
¡Si lo nom del Montserrat
conegut de pol á pol
n' es de Catalunya ell sol
lo que patri erguil li dona!

MÚSICA DE CÁNDIDO CANDI.

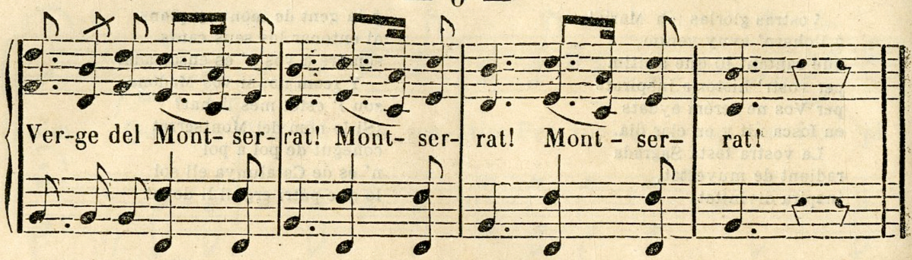

Del palau hont descanseu
ne pujém l' escalinada,
y venim, verge sagrada
á pregarvos escolteuns.
Las mesquinas passions
de los homes de la terra,
han produhit fera guerra,
y han revoltat las nacions.
No s' ohuen los cants aquí,
tant sensills de temps passats;
y 'ls germans jahuen, nafrats
per lo ferro d' un Caí.
Son devastontas las vidas,
las mayrons son arrunadas
y la mort, dalla que dalla
las mes preciosas vidas.
Jau volém, verge Sagrada,
nostres plants ¡ay! escolteu,
oiunos Perla adorada,
Mare ¡no 'ns desampareu!
Plens de fé, plens d' esperansa,
vos vením á visitar;
concediunos benheuransa
¡oh verge del Montserrat!
Quant petits, los nostres cors
mil voltas parlarnos van,
de las glorias de la Verge,
Patrona dels Catalans.
Quant fadrins, vers la montanya
que vos serveix de Palau,
várem correr presurosos
per venirvos á adorar.
Quant vellets, á la maynada
nostr' historia contarém,
y vegent aprop la fossa
vostr' ausili pregarém.

Joseph Fitér é Inglés.

JA HI SOM.

Allegretto. Música de Cándido Candi.

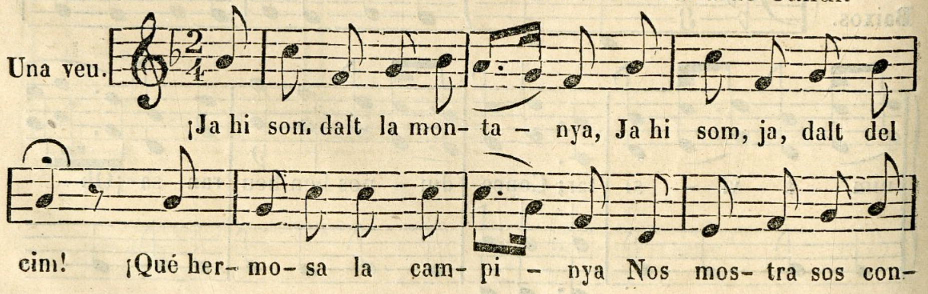

¡Ja hi som dalt la montanya
Ja hi som, ja, dalt del cim!
¡Qué hermosa la campinya
Nos mostra sos confins!
Los ulls desde aqui sembla
Que abarcan l' infinit:
¡Mes ¡ay! euan xich es l' home!
¡Cuant gran es Deu aqui!
Ja hi som dalt la montanya
Ja hi som, ja, dalt del cim.
Per son temple la verge
Bell siti té escullit;

No té en lo mon cap reyna
Palacio mes bonich.
Com gótica cadira
Al cel alsa sos pichs
Eix trono que á sa mare
Lo mateix Deu construhí.
Ja hi som, etc.

Com pintada catifa
De primorós teixit,
Li mostra catalunya
Planas, turons y rius
Lo cel li estén al sobre
Dosser de blau setí,
De llum radiant de dias,
De estels brodat de nits.
Ja hi som, etc.

Allá lluny la mar brilla
Com refulgent espill,
Y desde allá á sa mare
Son vot fa lo marí:
Y al peu de Barcelona
Son cap guerrer y altiu
Per veurer á sa reyna
Aixeca monjuich.
Ja hi som, etc.

¡O dolsa verge! ¡O mare!
Que en aqueix lloch ohiu
Tierna y amoroseta
Los prechs de vostres fills!
¡O dolsa verge! ¡O mare!
Vullaunos benehir
Ja que de la pujada
Habém tocat al fí.
Ja hi som, etc.

MANRESA: Estampa de Roca, carrer de S. Miquel núm. 15.